város hatóságát és közönségét mulasztás terheli, mert nem gondoskodik a kormány állandó érdeklődésének lekötéséről. Ha majd nem évtizedenkint egyszer lehet ilyen ünnepekben részünk, ha majd a kormány egyik kezét mindig rajta tartja a nemzet nemzeti fővárosának szivén, akkor majd nem lesz olyan nagy izgalom egy miniszterválás és talán kevesebb ünnep, de több munkalehetőség lesz a programban.

Ujabb viták a hidvám körül.

— Az eddigi hidvámmentességeket töröljék-e el vagy a hidvámot. —

(Saját tudósitónktól.) A juniusi közgyülésen előreláthatólag nagy vita lesz a körül a kérdés körül, hogy a hidvámmentességet a város jövedelmeinek fokozása érdekében a minimumra korlátozzák. A javadalmi bizottság ugyanis már régebben tett egy javaslatot, amelyben azt kivánta, hogy a hidvám mentességeket teljesen szüntessék be, a kedvezményeket redukálják, mert szerinte hovatovább előáll az a helyzet, hogy a sok vámmentesség miatt a hid fentartására ráfizet a város.

A közigazgatási bizottság is foglalkozott legutóbb a hidvámmentesség kérdésével és pedig *Balogh* Károly pénzügyi tanácsos javaslatával kapcsolatban, aki elmondotta, hogy a javadalmi bizottság utasitására föliratot készitett, amit a javadalmi bizottság a kereskedelmi miniszterhez intézne, hogy korlátozza az eddigi hidvámmentességeket. Kijelentette akkor a pénzügyi tanácsos, hogy kötelességszerüen jár el, amikor a megszövegezett föliratot a közigazgatási bizottság elé terjeszti, mert ő ellene volt annak, hogy a hidvámmentességeket visszavonják. Az ő álláspontja éppen az ellenkező. *Szerinte a hidvámmentességet be kellene hozni az egész vonalon,* mert nem méltányos az, hogy több tegyen azoknak a száma, akik hidvámot nem fizetnek, mint azoké, akik fizetnek.

A közigazgatási bizottság nem tette magáévá a javadalmi bizottság álláspontját és kimondotta, hogy *a föliratot nem terjeszti föl, hanem utasitja a pénzügyi tanácsost, hogy vigye az ügyet a közgyülés elé:* akarják-e korlátozni a hidvámmentességeket, vagy pedig megszüntetni kivánják az egész vonalon a vámfizetés kötelezettségét.

Ez az ügy a juniusi közgyülés elé kerül. *Balogh* Károly pénzügyi tanácsos a javadalmi bizottság utasitására azt fogja javasolni, irjon föl a város a kereskedelmi miniszterhez, hogy *a hidvámmentességeket szüntesse meg, illetve a törvényben biztositott mentességek határáig redukálja.* A *Délmagyarország* munkatársa érdeklődött ma ebben az ügyben *Balogh* Károly pénzügyi tanácsosnál, aki a következőket volt szives mondani:

— A hidvámmentességek törvény által vannak szabályozva és pedig az 1890. évi I. t.-c. 99. szakaszának 21. pontjában, amelyben meg van mondva, hogy kiknek van joguk hidvámmentességhez. Szeged közönsége törvényadta jogánál fogva jogositva volt még kedvezményeket adni a törvényen kivül is és ezzel a jogával a felmerült közszükségletekhez képest esetről-esetre élt és a hidvámmentességeket annyira kiterjesztette, hogy *ma már alig van olyan gyalogos ember, aki hidvámot fizetne.* Ennek az volt a természetes következménye, hogy azok, akik hidvámot fizetnek, ezt igazságtalannak tartják azért, mert sokkal nagyobb a kivételek száma, mint azoké, akik a szabály szerint fizetni tartoznak. Ennek a következménye az, hogy a hidvámból eredő bevételek tulságosan nagy mértékben csökkentek, ugy, hogy az 1913-ik évben *26000 koronával kevesebb bevétel volt a hidvámból a városnak,* mint amennyi 1913-ra a három évi átlag-eredmény alapján előirányozva volt. 1912-ben *117574 korona bevételünk volt a hidvámból.* A hid fenntartására dologi és személyi kiadások cimén 80.000 koronát költünk, tehát körülbelül annyit, mint amennyi bevétel a legutóbbi esztendőben a hid forgalmából volt. Ha ez igy megy, akkor nemsokára ráfizetünk a hidra. Ezért akarja a javadalmi bizottság a mentességeket korlátozni. Hidvámmentesség van most az ujszegedi lakosoknak, ottlakó iparosoknak, városi bérlőknek, állami és közalkalmazottaknak, az állami alkalmazottak között a vasutasoknak is. En ugyan a magam részéről amellett voltam, hogy a mentességeket ne vonjuk vissza, ezt a város már erkölcsi szempontból se tehetné meg, *sőt azt akartam, hogy legyen hidvámmentesség az egész vonalon.* A javadalmi bizottság azonban azt kivánta, hogy irjunk föl a miniszterhez a közigazgatási bizottság utján a mentességek megszoritása érdekében. A közigazgatási bizottság ezzel szemben ugy döntött, hogy ne irjunk föl, hanem vigyük az egész ügyet a közgyülés elé. En tehát most a juniusi közgyülés elé terjesztem a javaslatomat. Majd meglátjuk, akarják-e korlátozni a már megadott mentességeket is, vagy sem.

A képviselőház ülése. Az ellenzék, elhatározásához hiven, ma megjelent a Házban. Már tiz óra előtt gyülekeztek az ellenzéki képviselők, akik közül elsőnek *Kobek* Kornél, e viták szokott rendezője jelent meg, majd röviddel megérkezése után *Károlyi* Mihály gróf jött *Preszly* Elemérrel és *Huszár* Károllyal. Az ellenzékiek az ülés megnyitására körülbelül *harminc főre szaporodtak. Bakonyi* Samu köré gyülekeztek, aki mint az egyesült ellenzéki pártok vezérszónoka, éles birálatban részesitette a hatóságok védelméről szóló javaslatot. *Polónyi* Dezső is megérkezett és már a folyosón kijelentette, hogy szakaszról-szakaszra szétszedi a javaslatot, bárha szövegét csak tegnap kapta meg és igy alaposan nem tanulmányozhatta át.

Az ülést *Beöthy* Pál háromnegyed tizenegy órakor nyitotta meg. Elfogadták harmadik olvasásban a tegnap már elfogadott javaslatokat. A hatóságok büntetőjogi védelméről szóló javaslat kerül szőnyegre. *Jakabffy* Elemér előadó ismerteti széles terjedelemben a javaslatot, fejtegeti a munkapárt helyeslése mellett ennek szükségességét. Utána, mint az ellenzék vezérszónoka, *Bakonyi* Samu szólalt fel. Felszólalásáig az ellenzék kintmaradt a folyosón. Bevezető szavaiban a törvényhozás komolytalanságát bélyegzi meg.

Kun Béla közbekiált: Gyorstalpalás!

Bakonyi Samu: Az ellenzék ezért nem indit hosszabb vitát e javaslatnál, mert a kormány jól kigondolt szándékkal megakadályozza ebben. De ezentul nem fogja olyan könnyüszerrel nyélbeütni sötét szándékait. Itt leszünk és nem engedjük, hogy a megyei önkormányzat utolsó védbástyáit is könnyü szerrel lerombolhassa. (Zajos helyeslés az ellenzéken.) Ezután részletesen birálja a javaslatot.

Polónyi Dezső beszélt ezután. Élesen birálta Balogh dr. javaslatát. Ez a javaslat a munkapárt érdekében készült, — mondotta. — Nem fogadja el. — *Balogh* Jenő igazságügyminiszter szólalt fel ezután:

— Hallja kongatni — ugymond — a vészharangot, hogy ez a javaslat a közbadságot kobozza el. Minden igazságügyi javaslatnál variálják ezt a szólamot. Ha ez igy lenne, az ország bizonyára nem nézne ölbetett kezekkel a törvényalkotást. Az ellenzék hangulatkeltésre használja ezeket az érveit. Tiltakozik a gyors-kodifikálás vádja ellen. Junius 5-ikétől kezdve a mai napig pár hét állott az ellenzék rendelkezésére, hogy tanulmányozhassa a javaslatot. Elfogadásra ajánlotta a javaslatot. Több szónok nem volt, a Ház elfogadta a javaslatot. Az ülés két óra után ért véget.

---

rögtön leteszi az ifju mellére és aggódva int a fiu felé: — Gyorsabban, te vak! Nézd csak — a bor!

A fiu megemeli az üveget, ijedten összerezzen és a kövezőkhöz fut gyorsan. Valamennyien megmozdulnak, kiáltanak és az üveg után nyulnak, mig a fiu nyilsebesen oson az udvarba. De ugyanolyan gyorsan szökken ki és egy nagy, mély, sárga tálat tart a kezében.

A tálat letették a földre és az öreg a vörös, élő sugarat óvatosan beleöntötte. Négy szempár gyönyörködött a borcsöppeknek a napsugárral való játékában és az emberek száraz ajka sóváran vonaglott.

Egy világos, kékruhás asszony ment el mellettük. Aranyfényü csipkekendő takarja hollófürtjeit, barna csizmájának magas sarka egyenletesen kopog a kövezeten. Kicsi, göndörhaju leánykát vezet, aki két vörös szegfüt lóbál a levegőben. A kicsike táncolva követi és énekel:

— O ma, o ma, a mia ma — a . . .

A kislány az öreg kövező mögött megáll, lábujjra emelkedik, keresztülnéz az öreg vállán és figyeli óvatosan, hogyan csurog a bor a sárga tálba és énekel, mintha a kicsike dalát folytatná.

A leányka kiszabaditja magát az anyja kezéből, letépi a szirmokat, fekete kezecskéjét magasra nyujtva, beledobja a borostálba.

Négy férfi rezzen össze és emeli föl haragosan a fejét, miközben a kicsike tapsolva és nevetve szökdicsél a járdán. Az anya zavartan kap a keze után, a fiu hátraveti a fejét és teli torokkal nevet, mig a virágszirmok, mint rózsaszinü sajkák uszkáltak a sötét boron.

Az öreg egy poharat vett elő valahonnan, telemerik borral és szirmokkal, fáradtsággal térdreereszkedik és a poharat a szájához emelve, nyugodt, komoly hangon igy szólt:

— Nem baj, signora! A gyermek ajándéka az ég ajándéka. Egészségére, signora és a te egészségedre is, gyermekem! Legyél olyan szép, mint az anyád és kétszer olyan boldog, mint ő.

Szürke bajuszát belesülyesztette a pohárba, a szemét összehunyoritotta és ajkaival csettintve és görbe orrát idestova mozgatva, kiitta a sötét folyadékot.

Az anya a mosolygó kis leányt kezénél fogva köszönt és távozott. A gyermek ugrándozott mellette, lábával kapargálta a járdát és behunyta a szemét, hogy megvédje a vakitó napfény ellen.

— O, ma — a . . . o mia ma — a . . .

A kövezők arra fordultak és hol a borra, hol a kis leányra néztek. Mosolyogtak és a délvidéki ember szapora beszédével szórakoztak.

Közben azonban a piros szirmok himbálóztak a borosedény sötétvörös fölszinén.

És köröskörül dudolt a tenger, zugott a város és az izzó nap csodás meseképeket varázsolt rá.

Hági-étterem kellemes kerthelyiségében

Vasárnap délelőtt a magy. kir. honvéd-katona ZENEKARA HANGVERSENYEZ.

Kitünő konyha. ⧗ Kitünő italok. ⧗ Figyelmes kiszolgálás. Tisztelettel **Horváth Ferenc,** vendéglős.